

Sygn. akt V CZ 102/07

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

SSA Michał Kłós

w sprawie ze skargi T.K. i "S." Spółki z o.o.

o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa T.K. i "S." Spółki z o.o.

przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w W.

i Dyrektorowi Izby Skarbowej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 listopada 2007 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 30 marca 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 marca 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę T.K. i „S.” spółki z o.o. o wznowienie postępowania odwoławczego w sprawie z powództwa T.K. i „S.” spółki z o.o. przeciwko Skarbowi Państwa, zakończonej prawomocnym odrzuceniem pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny stwierdził, że zgodnie z art. 399 § 1 k.p.c. skarga o wznowienie postępowania przysługuje tylko w sprawach zakończonych w procesie prawomocnym wyrokiem, z jedynym wyjątkiem przewidzianym w art. 399 § 2 k.p.c., który w rozpoznawanej sprawie nie występuje. Skarga o wznowienie postępowania nie przysługuje zatem w sprawie zakończonej prawomocnym postanowieniem o odrzuceniu pozwu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pełnomocnik powodów wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie na rzecz powodów kosztów postępowania zażaleniowego, zarzucił naruszenie art. 399 § 2 k.p.c. przez błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że tylko w sytuacjach przewidzianych w art. 401¹ k.p.c. dopuszczalne jest wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym postanowieniem. Zarzucił niezgodność art. 399 k.p.c. ze wskazanymi w zażaleniu przepisami Konstytucji przez ograniczenie dopuszczalności wznowienia postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym postanowieniem tylko do sytuacji wskazanych w art. 401¹ k.p.c. i wnosił by Sąd Najwyższy stwierdził tę niezgodność i uznał dopuszczalność przedmiotowej skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 399 k.p.c. skarga o wznowienie postępowania przysługuje tylko w sprawach, w których postępowanie zostało zakończone prawomocnym wyrokiem, a więc rozstrzygnięte merytorycznie, chyba że zachodzi wyjątek wprowadzony w paragrafie drugim omawianego przepisu przez ustawę z dnia 22 grudnia 2004 r. nowelizującą kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98). Zgodnie z powszechnie przyjętymi zasadami wykładni przepisów prawa, norma prawna zawierająca wyjątek od zasady nie może być wykładana w sposób rozszerzający, ani stosowana w drodze analogii do innych sytuacji, niż

w niej przewidziane. Z tych względów niedopuszczalna jest wykładnia art. 399 k.p.c. proponowana w zażaleniu, dopuszczająca możliwość wznowienia postępowania w każdej sprawie, także zakończonej prawomocnym postanowieniem nie rozstrzygającym jej merytorycznie. Zamieszczonego w art. 399 § 2 k.p.c. wyjątku od zasady określonej w art. 399 § 1 k.p.c., przewidzianego tylko dla sytuacji, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie, nie można stosować w drodze analogii do wznowienia postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym postanowieniem o odrzuceniu pozwu, jeżeli Trybunał Konstytucyjny nie orzekł o niezgodności z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą przepisu, na podstawie którego odrzucono pozew.

Wbrew twierdzeniom zażalenia, niedopuszczalne jest także badanie przez sądy powszechne i Sąd Najwyższy zgodności określonego przepisu prawa z Konstytucją. Wyklucza to art. 188 i art. 193 Konstytucji, z których wynika wyłączna kompetencja Trybunału Konstytucyjnego do badania zgodności przepisu ustawy z Konstytucją (porównaj między innymi orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 2 VII 2004 r. II CK 421/03, z dnia 7 XI 2002 r. V CKN 1493/00, z dnia 30 X 2002 r. V CKN 1456/00, z dnia 24 VI 2004 r. III CK 536/02, z dnia 6 XI 2003 r. II CK 184/02, z dnia 26 II 2004 r. IV CK 188/03, z dnia 13 IV 2005 r. IV CZ 241/05 i z dnia 23 III 2003 r. V CKN 1811/00, nie publ.).

W rozpoznawanej sprawie nie zachodzi także sugerowana w zażaleniu możliwość zastosowania wprost przepisu Konstytucji, wynikająca, zdaniem skarżącego, z art. 8 § 2 Konstytucji. Pomijając bowiem, budzącą spory w doktrynie i orzecznictwie, dopuszczalność takiego stosowania Konstytucji przez sądy, przede wszystkim trzeba stwierdzić, że skarżący nie wskazał, który przepis Konstytucji stosowany wprost, miałby stanowić podstawę stwierdzenia dopuszczalności wznowienia postępowania w rozpoznawanej sprawie.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.